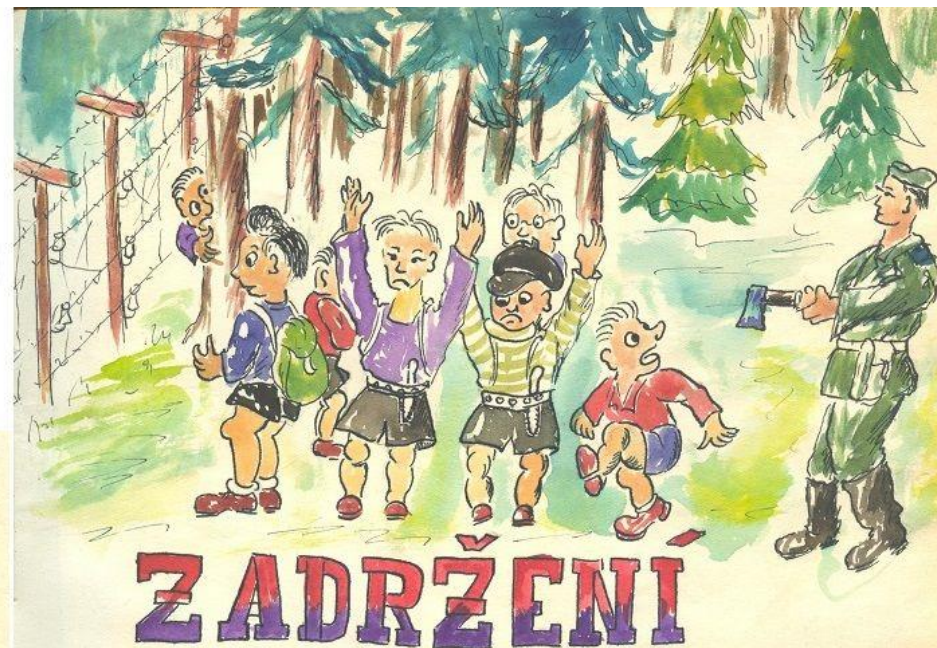
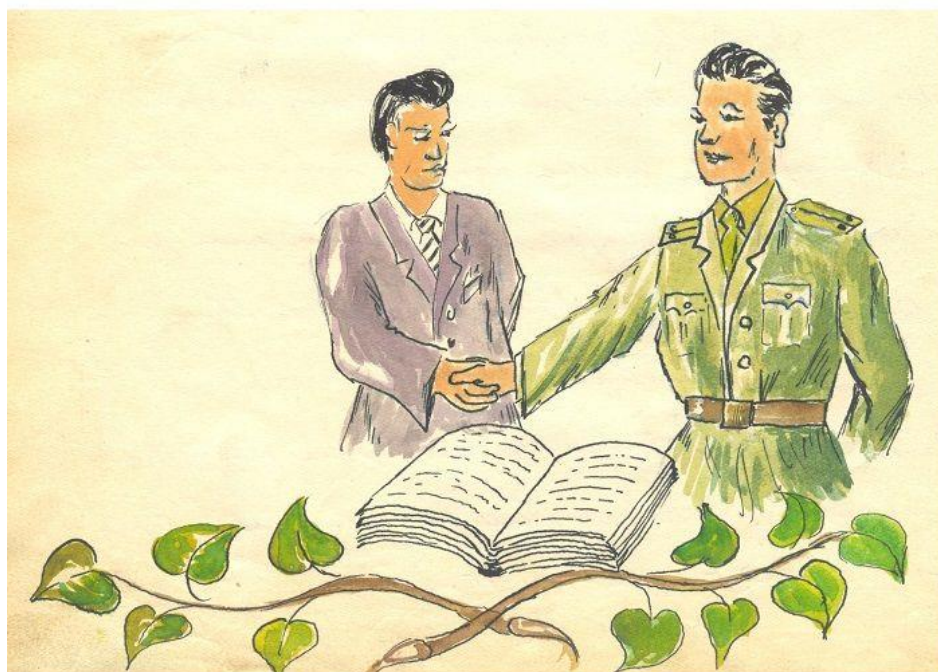
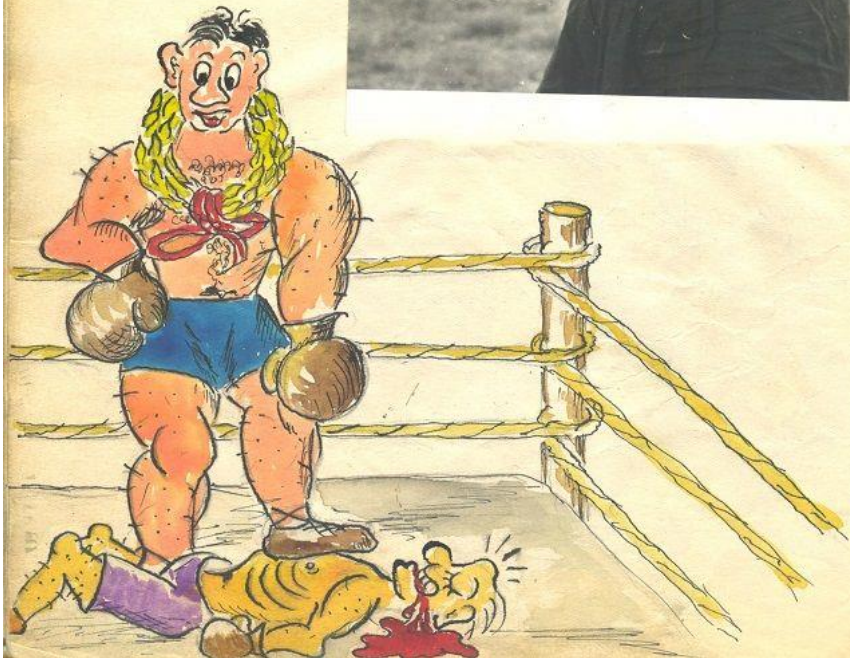
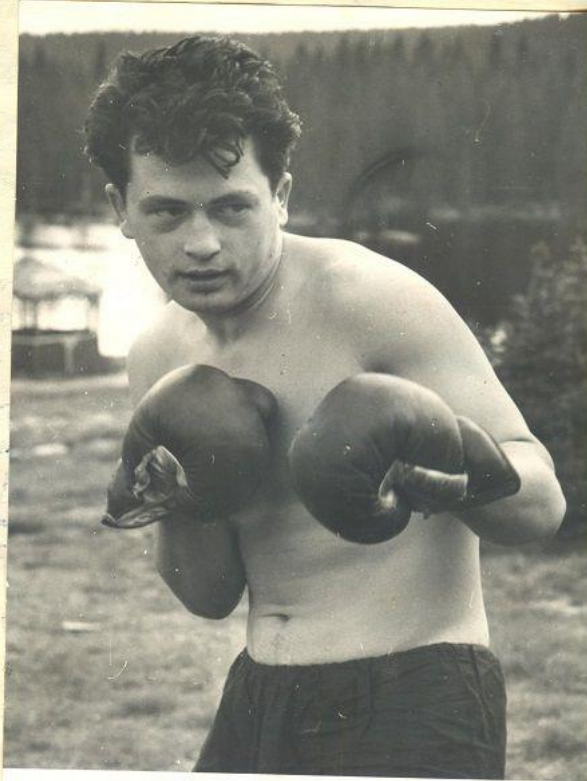

Všichni byli velmi rádi, že na naší
roce má být přidělena motorová vozidla, zatímco
se však vykybla otázka kam ho umístít. Ale
na toto se všechny najde někdo kdo si umí po-
radit a brzo předtím to byl rot. Holobka,
který jistě s několika pomocníky se vešel na
stavbu garáže. Zpočátku to dalo hodně přemýšlení
a plánování. Nakonec přece jin byla garáž připra-
vena přijmout nové vozidlo.

*celá práce byla zrušena. 11 naměřeno! Tr mě
je počet. Nakonec je všichni viděti na PKP.
Bylo to 10 chlapců a jejich matkami, kteří se kloužili
a přišli SH a byli zadrženi u Dč. Všichni se sájnem
provázali chlapce z NSR jejich chování, obličej
a turistickou výstrojí. Když se potom odvezla Praga V. 8.
převážela se hladina zrušena ukázala
a poté těla dle svým křivým životem*

Čsl - mgako

Na rotě se dobře

7 místo, dobrý úspěch

13. únoru 1959

Jste, naši milí soudruzi, nejen dobrou
záštitou našich hranic, ale také
dobrým publikem, před kterým se
naši estrádě úspěšně pracovalo.
Proto se těšíme z celého srdce
na opětové setkání s Vámi.

Buďte tu zdraví, chlape! na hranici!

Přijímá B. Mureš
Lubek
Kaučková 12
Prieas
Sudaiková Květa
Lokový ul.

19. III. 59

Soystoupením u Váš jsme byli po
všech stránkách spokojeni. Zlášť mile
na nás zapůsobilo, a jakým rájem
byl náš program přijat. Váš spokojenost
byla nám nejuvětší odměnou za naše
úsilí podat kus dobrého kulturního
programu. Víme, že Váš služba je těžká
a odpovědná a právě proto jsme museli
Váš přijetí. Doufáme, že se nám poda-
řilo předstí Vám kus dobrý záhy jako
povzbuzení pro další službu.

Jsmo rádi na to, že stěžíte
naše hranice, čímž stěžíte též mír, prá-
ci a mírovnaní vlasti.

Za to Vám všichni upřímně
děkujeme!

Za soubor EK ROH

SON P Kladrub

Amélie

V. Hoffmann

Křestný jméno

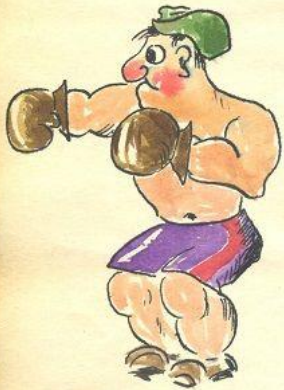
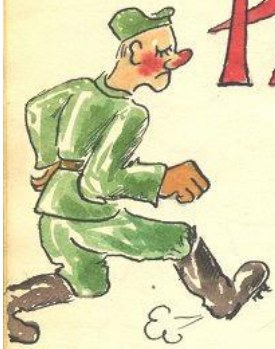
~~Ad. Watsky~~
Josef Protodá
Jana Thomasová
Jana
Karlsonová
Jagrovská Marie.

Zika H.
Roz. Anka
Šalij
Lydyok

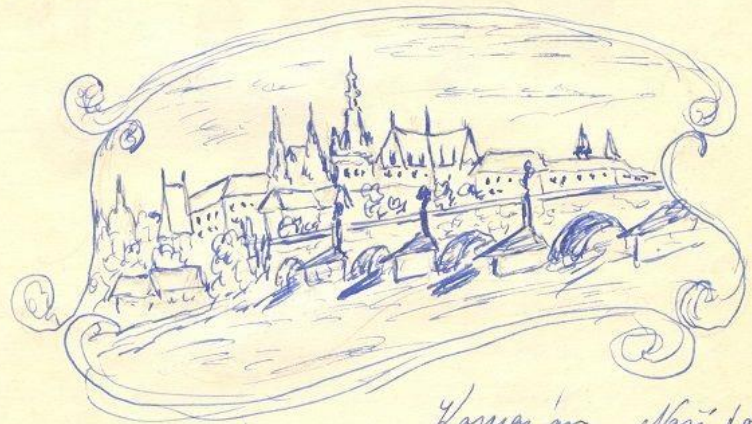
Žunguař Fax.
Kocmanová
Kotusková
Jemany
Jan. Pleral
Jadichová Bobia
Dvořákův Václav
Jankovská Václav
Klibová Eva
Mil. Kalonka
Jelínková
Mehlová Olga
Kornáčková Zdenka

Přípravy na S H M

REKREANTI LENINOVÝCH ZÁVODŮ
NA BESEDĚ S POHRANIČNÍKY 2. IX. 59.

Muzik Jantora
 Kovaně Kovaně borá
 Jantora Jantora
 Jurovi Bida? Jurovi
 Kásona Kásona
 Svabkova Svabkova
 Urbaně Kásona Urbaně
 Antoi Kásona Antoi
 Lívově! M. Lívově!
 Zobavové Zobavové

Kásona Jan Nási pohranič
 Kásona Jan Nási pohranič
 Kásona Jan Nási pohranič
 Kásona Jan Nási pohranič

Kásona Jan
 Kásona Jan
 Kásona Jan

Záložáci 1.-28. 9. 59.

Je mi kolikrát, rokoel sme sa gáť dostali na jednotky prvého štábu, mi už ako poračkovia tu patačáci. Hneď po pielode, sme boli prekrpepy najimimim postuchim na role, tak i kultúrnyms pariacomim klau je mašy pakladny pliedy sme mpanali. Lica i vykon, kanišny pliedy sa kooone pmoimil. Kolektiv mišiesim bor roly, ktory sme paveli sa tu kralku dabo je dooly mi ktory by mali mal price kamaraš skelov ducha voei inym.

My sa moeame spät plmiť sroji ei vime porim rosti, prajime tuš prišiesim kom ktory obklačdegu sa mamim do em tu mnoho dalašiek a gveda s ich emimom životu a tým ktory tu cotašuju mnoho saam s ich štiebe. moak im je stále na paměti koso, resp. jau.

Veselony J. Ponomay, A. Kolchik Danilov. Myškov J. Feketi kl.
 Umecký Joz.

Narušitel ve slamáku

Abyste měli

hodně

OSOBNÍHO VOLNA

SPOKOJENOSTI

DOVOLENEK

RADOŠTI

PENĚZ

málo

BASY

NARUŠITELŮ

POPLACHŮ

Vám přeji Leninovi

25. 1. 1960.

Levite v.

Prof. J. J. J.
Lyle.
Kari

Kat. J.
Zuzár

Stanislav J.
Stanislav J.

Božena J.

Lolová /
Josiáky
Josiáky

IX. turnus Lepizovců - rekreantů
v roce 1960 na Modravě.

děkuje soudruhům pohraničnickům za jejich
soudružskou závěť, přátelskou besedu
a vzájemné zpeřezí sil v kultuře a zá-
bavě.

Přejeme vám mnoho úspěchů ve vaší každodenní
zodpovědné službě při střežení státních hra-
nic proti společnému nepříteli.

Modrava, dne 2. března 1960.

Jungmann	Ketová d.	Peláková	Wolch
Stim	Barbová	Bucej	Kajub
Hrnová	Nováky	L. Janková	Kamková
Lohová	Sujdar	J. Janková	
	Štepanová	Čapková	
	Meková J.	Peláková	

MOTTO:

Kam nás čerti zanesli,
tak daleko od cesty.
Slíbili nám televizi - kulturu,
ale nato, co jsme viděli,
musí mít člověk silnou náturu!

Měně služby, více kultury!
ZVP praporek nesmí nad případem držet,
ale nový televizor na brigádě zřídit!

Hodně úspěchů v ochraně státní hranice
přeje všem příslušníkům a štábu 19. rotu
Sušické brigády 1. běh záložáků LP 1960

Štěpán

Štěpán

Bratři dluží

František Viktor

byl a uměl

Záložáci 3.5. - 29.5. 1960.

Gami hory, sami vrchy, porostla jsi
šumavo,
klobí jsme přišli zase sloužit a to zrovna
na jaro

a vy chlapani na Roklaně dobrý velitel máte,
proto při prověrbách na ně dbejte,
ať je mella mele.

Rádi by jsme byli kdyby jste při pro-
věrbách všechno na vyliónou udělali a na
praporek jako nejlepší pokraniční rota byli.

Když jsme přišli na Modravou, říkali
nám jak se mají chlapani na Roklanu,
ale v tom je háček celý, že se chlapani
na Roklaně špatně mají.

Slíbili jim televizor, ten však už dostali,
jinom aby chlapanim oči zamazali.

A proto vy soudruzi na Modravě,
rádi by jsme viděli, jestli bude televizor
na Roklaně správný.

1. 6. 60

a proto i my by jsme vám přáli,
aby ně i na vás trochu dbali, o ten televizor do pohybu
dali. Pláček jede od Šumavy, veselé si píská,
po vás chlapeč na Roklaně, po vás se nám bude
slýskat.

Byli jsme tu chvílku, jen maličký čas,
rychlí jsme si na vás, jako nejlepší kamarád.

To vám přijí dvě záložáči,
kteří byli s vámi chvílku, počkejte si
za týden na tu tuť váčeku.

Lama Gost

Pouště Klauz.

Soudce z Korlauské kapce, přejeme vám,
ať se vám práce ve ochraně státní hranice
dárila tak dobře, ať přimě malé upravenou
rothu. A také to, ať se ať přijí dme zase
byli už významnou rodu, za redare "Č.
vojáka"

Převodník kareta

Ladislav Tůma

U Popelky
A. Děleč

Doklady 1. VI. - 28. VII. 1960

Mezi doklady české domácnosti,
začínají se jim smějí,
jak dosazují je, na školní u rybníka skáň,
Když nás dostal až k opici druhé,
podobnostem se podobá, naši velké snaze,
Všichni do brany jsme šli,
kafky zářící ani s námi nebyly.
Velká zářící hrad a tu jsme zaklášil nám,
stáří páni ještě kopat pro lázeňmi velkou jímou.

Zakládání velmi dobře,
naše hranice dobře stráž,
ať se na hostě a skotským rimau celý choví.
Víme, se ať u stojící nás budem pracovat,
budete vy na papradní výjeví říční barcovat.

Tak jsme měšce očistili celý,
pak po nás zápis do hranice chytli.
My však nejme žádní kásmice,
nejít se nám jistě na hranici.

Bude naše psaní z uscovou,
my však jíme to psaní s velkou velkou.

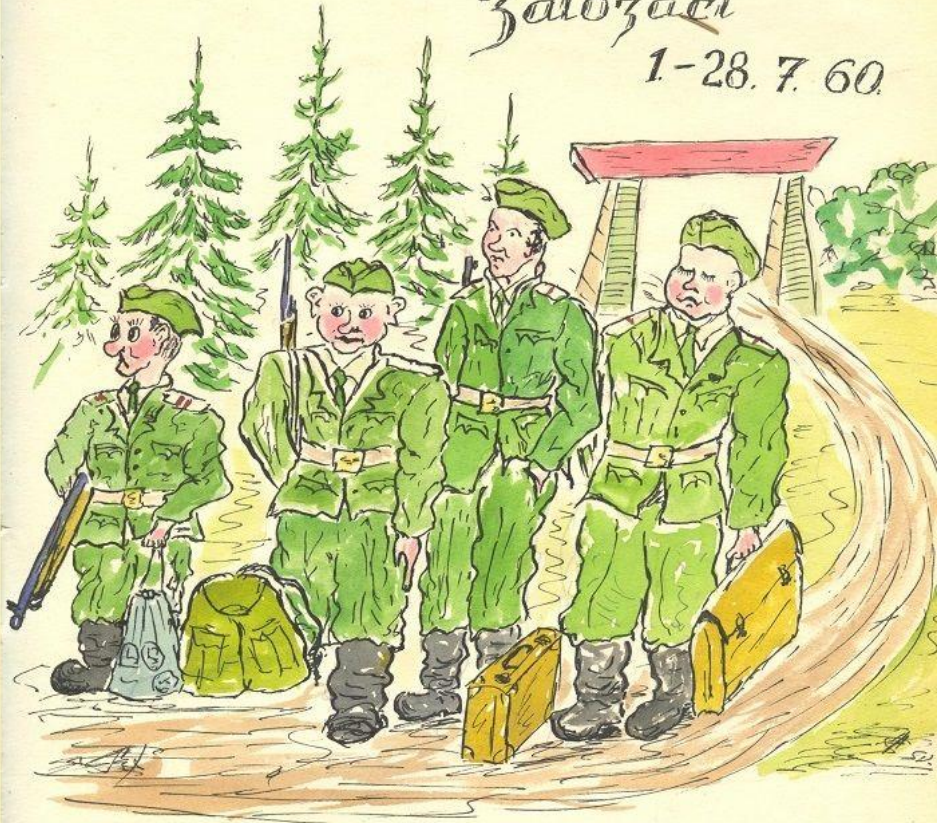
Střední zářící a další ochranné stát. hranice
Vám přeji tuhle velká zářící.

Průběh
v. Matějkův J. a.
s. Průběh J.

voj. jirka
voj. D. D. D.
voj. D. D. D.

Založáci

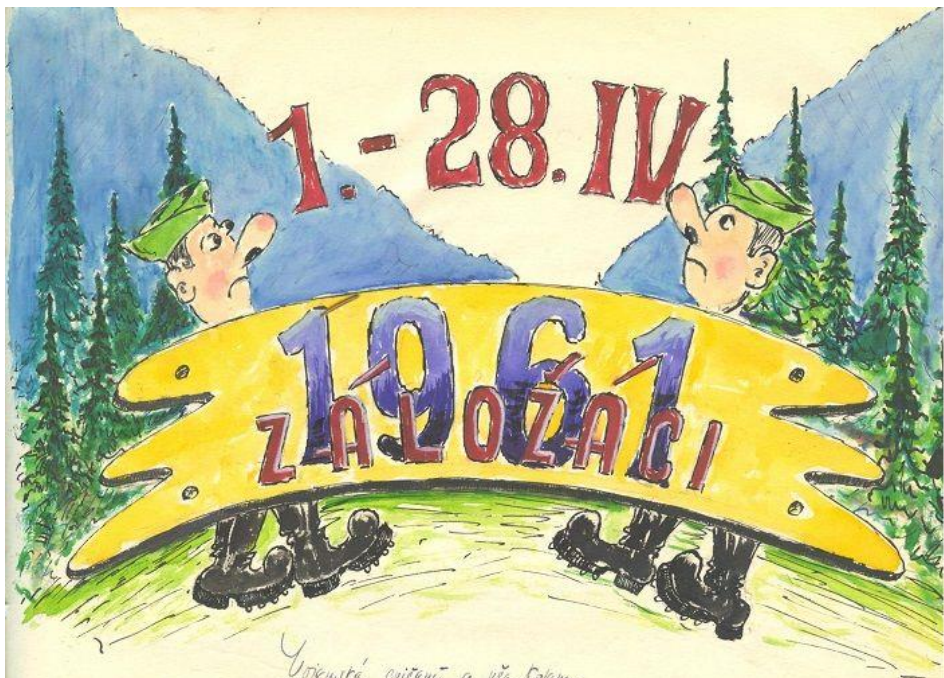
1-28. 7. 60.

Bazanti? - ne, jimi dojem
začíná tu při příchodu na rohu.

Stuha J. J. J. J. J.
J. J. J. J. J. J. J.
J. J. J. J. J. J. J.
J. J. J. J. J. J. J.

Upomínání otců a vše kolem.

Tak to všechno začalo asi v polí března letošního roku. Povídaní rostlo a do školy. Jako bývalé příslušník PS nás hned napadlo rozšířit obzory a co nás teď žije dvě děti. Podle prarů - těch jsme se. Když si člověk čte v novinách vzpomene na ty vojenské chvíle, at' byly smutné, či veselé a věčné, stýská se. Radost s ujasnit přivítat se na „moji“ rotu takto jen pár stříbrných dráček polovic a to vědomí, že máme doma zavazovat čestný vepřou to věřit si učit rodinu.

No, a tak jsme, plni očekávání přišli od rodičů, začali v práci asi fo tóni v hřišti a ještě těch dvě rozcvičovali na předkové prapore. Nás čekala Modrava a s ní pětkrát ujeté, jako příprava pro naši službu na št. Zde prakticky začal náš vojenský život, který bychom chtěli reprodukovat starým způsobem: „Věnuj mi, kde bydlíš, je ti průjem, jatej jsi.“ A tak se to provádělo na

dvěma dny: „Prostředí dětí člověka. Mám-li z mladého člověka vychovat plněného člověka naší společnosti, musíme mu proto vytvořit prostředí.“

A tak jsme, vytržení z potichu života civilního a teď terbu rozcvičováni, byli přivítáni uenypověru věnující, v otáčce chybí několik vytlučeníh tabulek, v dveřích blízka a nyní to hlavní: Motoká vlna ve slavnostech. A venku? Šulh a žuva. A zkus to, člověče, se ohlíž! Asi jsme si měli snáze zvyknout na tvrdý život vojenský. A proto jsme nedovedli dost dobře pochopit, co nás čeká a co pro tat stučekm přivítání od na PS, reprezentovaná praporem Modrava, očekává. Když ještě nyní, když při tomto příspěvěch, nejsem zcela zotav. Ale i tak, odtá na terbu, šima černejšima od rjny, bolavěho nosemu a několikrát kapavěty vkapre (fasoval jsem jen jednou), za nevstátého potlačování, chci vypsat, spole v čam-ráděnu to, co se událo na evičeně hřišti či uletějil, chci provnat léta 1952-54 s dušičkou.

Za fúzíky z našeho jítu na prapore snad také stojí to, že za celých 6 dnů
nevyšel ani velitel praporu, ani jeho ZVP chvíli čatu na nějakou besedu s námi.
1. velitel bojovky si v době to chvíli volal pro nás naše.

A takt jsme byli rádi, když jsme po 6ti dnech konečně opustili Mocharu
s obtížnými finálními domky, se strašným neporádkem kolem těchto, s potobou
faktičtí vyčerpáním z Klostermannovy chaty až na silnici. Nam - li zde srovnávat,
pak utnu přijít, že se situace na Mochavě proti rokem 1912-14 podstatně
zhoršila. Zvláště pokud se týká vybraných příslušníků záložní služby, kteří větševě-
něch baráků, které jsou na spadnutí uvržili dohřívá pořádek. Co, když se
těch bude jednově něco v sílu ptát, jak bydlí? No a o něco horší je to
s finálními domky, jejich údržbou a úklidem v okolí. Myslu, že by si jistě ho-
valy větší péče. Když péče stály státní potlačou mnohem více, než baráky
pro záložníky. A přesto, že je Mochava v lese, je možno za některými fin-
álními domky pozorovat rozřezané hranoly. Že by na topení? Když je to cenový
stavební materiál, který se dnes těžko získá. Měly by možno opravdu
těchto jítat použít než k topení?

No a já se konečně dostal na „troji“ - 19 rotu. Ještě s jedním kamará-
dem. Očekávali jsme zde naprosto větší neporádek, než na velitelství praporu.
Očekávaně, znovu se potvrdilo staré přísloví, že: „Pod svícem bývá tma.“ Byli jsme mile
překvapeni, protože pořádek byl na 19 rotě, s kůně finální domkem jako dle,
byl vzorový. Je obdivuhodné, jak příslušníci prvního sledu dnešního, při své namá-
havé službě, opečují okolí svého útvaru. Myslu, že vjádrou u osobou útvaru nejde
srovnávat s léty 1912-14. Je lepší.

A co k příslušníkům 19 roty? Možná říci, že tvoří spolu se štábnem
roty vzorový kolektiv. Snad by uctědilo odstranit zbytky nezdravého rozdílu
mezi „mazáky“ a „šafanty“. Ano, stávají se případy, že příslušníci prvního

rodičku se při příchodu na tvářnou, P1 a pod. dovolí příslušného podobostřelka
Druhý rodiček toto samozřejmě opouští!

Jinak mají chvilu příslušníci jednu velkou výhodu proti nám. Mají totiž
účet na dovolenou. Jednu, snad nejméně, nedostatek vidíme ve zdejším samoob-
sluze. Za 15 dnů zde chybí v pokladně asi 200,- Kč. Což si strdej uvažujeme,
jak počítuje celý kolektiv? A potom není samoobsluha dostatečně zajištěna.
V tomto případě jako u nás byli lépe příslušníci v letech 1912-14, kdy v kantině
prodával ve volných chvílích účtu. Jinak se zde o životě za nás zmiňovat
nebudu, protože je vše vypisováno na jiném místě této kroniky.

No a jak my? Žalobník? Inu, jsme se zříti se kolektivem. Jato
se nám to podařilo, uctě pořádek kolektivně. Bylo to pro nás dnů obtížné,
nědyt čtvrt za těch více jak 6 let kadavos přepracoval, něco (hodně) je
všobec uověho, trochu utnu čivlu zpodobněl a trochu hřeš na to, že má vj
na zádech těch so křížto.

Co naproti jistěm? Je dějeme příslušníkům a štábu na rotě
za pochopení a přijetí. A když mnoho lidí v čivlu hledí na příslušníky P1
jato na hrdiny, říkám ne. Jsou to jen obyčejní chláci, kteří mají také svoje
chyby. Jen v jednom se od ostatních lišit. Vědí, co chtějí a podle toho jde
ne št jednáji. Čli - hrdinové mezi nimi nejto. A přece jsou na jedné rotě
hrdinové dva. Velitelova manželka a dezer. Čcete vědet proč? Zajdáte na
19 potrámení rotu v jme.

Pod Zobovcem 16.4.51

Karel
Kouřil

ROK

1962 1963

"Den pohraničnicků" jsme
společně oslavili písmem
"Chodsko v písních a humoru"
17. VII. 1963

Budeme rádi vzpomenout na každé prošli,
které jste už připravili.

Jaromír Horák

Jana Schwindorní
(Spulela)

Lída Doučková

Božena Kánková

Jolana Dvořáková

1961 - 63.

ROBLAN

VELA ÚSPĚCHOV VAM

PRAJE ročník 1942

Čechův Petr. Janův Josef
 Kříž Klocan Janův Jan Gallovec Hlad
 Štěl. Ševcův Jan Janův Jan
 Janův Jan Křt. al. ab. Hladný Klaus J.
 Janův Jan Šubrtův Jan Janův Jan Janův Jan
 Milab. H. Šubrtův Jan Janův Jan Janův Jan
 Uš. Múar Janův Jan Janův Jan

KRONIKA
ÚTVARU

Velmi rád vzpomínám na svoji službu u pohraniční stráže. Zvláště milé jsou vzpomínky na to, že jsem měl čest sloužit u pohraniční stráže v době, kdy se tvořila a zaujímalá nová sestava. Po celou dobu, kterou jsem strávil u pohraniční stráže, jsem byl hrdý, že mohu u ní sloužit a nosit její uniformu. Někomu, a možná i některým z Vás, kteří nyní sloužíte u PS a posloucháte tyto ^{moje vzpomínky} ~~pásmo~~, se bude zdát divné, proč si tolik cením služby u pohraniční stráže. Věřte mi, říkám to tak opravdově jak to cítím a nic nepřikrašluji. Je to radostný pocit, že jsem byl u zrodu této jedné z nejmladších, ale velmi důležitých složek naší bezpečnosti, a že jsem mohl svým dílem přispět spolu s ostatními soudruhy k jejímu vybudování a upevnění. Což není krásným a čestným úkolem chránit hranice své vlasti, chránit pokojnou práci našich lidí a dávat záruku klidného a šťastného života ^{našim matkám, ženám, našim děvčátkům, dětem - všemu lidu.} Takový úkol nebývá svěřován každému - plní jej jen ti, kdož si to zaslouží a jimž náš lid plně důvěřuje. A pak, kdo z mladých a nebojácných lidí by nebyl rád a nebyl by hrdý na to, že ~~jako jeden z mála~~ mohl již v míru změřit své síly v plnění skutečně bojového úkolu se zákeřným a nebezpečným nepřitelem a spolu se svými druhy - pohraničníky nad ním zvítězit.

Když jsem nastoupil základní vojenskou službu, ani mně nenapadlo, že budu pohraničníkem. Krátce po příchodu na vojnu jsme se dozvěděli, že náš útvar je přeřazen jinam, značně daleko od našeho místa, a že je mu svěřen důležitý úkol. To stačilo právě k tomu, abychom byli zvědaví, jak snad nikdy předtím. Než jsme se dověděli opravdu vše, co nás tak vášnivě zajímalo, nastalo stěhování. Znáte vojenské stěhování - po jednotce nesmí zůstat ani stopa. Užili jsme všech možných trampot při přesunu a ^{zvířina se jimi vyčerpala} ~~připadali si~~ chvilkami ^{zvířina se jimi vyčerpala} jak opravdoví frontovníci. Ale všechno jsme překonávali - hnáni touhou a zvědavostí co bude na konci našeho putování. Byla to Šumava.

Pozdě večer, už bylo dobře k půlnoci, jsme se dostali na místo. Ráno, jsme se zvědavě rozhlíželi. Krajina i bezprostřední okolí našeho střediska se nám zamlouvaly. Také chata, v níž jsme přenocovali, se nám líbila. Její zvláštností a "pohodlí" jsme poznali velmi brzy. Chata byla totiž určena převážně pro letní přebývání a tak síla stěn se rovnala právě jednomu prknu - samozřejmě s různými mezerami a vyraženými suky. Rovněž milým překvapením byla voda, která sice tekla v řece, ale ne v chatě. Tím se pro nás staly pochopitelně zbytečnými umývárny a jiné vymoženosti. Topit se rovněž nedalo, bylo nebezpečí, že dřevěná chata vyhoří. Vynalezli jsme sice různé způsoby, jak nahrazovat skutečné topení, ale nejlépe se nakonec osvědčilo přece jen postavení ústředního topení, které jsme našli už notně zrezivělé v kůlně. Bylo třeba mnoho práce, námahy a snahy celého kolektivu, aby se chata stala alespoň trochu obyvatelná. Ale dokázali jsme to.

A jak to už bývá, když jsme nejnutnější věci, jako topení, vykopání a položení vodovodu a řadu jiných nutných úprav, dali do pořádku, přišel rozkaz k přesunu části jednotky na nové místo. Byli jsme zvědaví, nejen na nové prostředí a krajinu, ale hlavně na to, zda budeme muset začínat zase se vším znovu. Měli jsme štěstí - opravdu jsme museli všechno stavět od začátku. A tak jsme ve všech volných chvílích, hlavně však v sobotu odpoledne a v neděli, stavěli střelnici, dělali různé ženijní úpravy terénu a pod. Samozřejmě, že výcvik při tom probíhal normálně. A musel být plněn stejně dobře, jako ostatní práce.

Krajina na našem novém místě byla opravdu nádherná, zvláště ve své zimní kráse. Kdo zná Šumavu, ví jakými podivuhodnými zákoutími a krajinami překvapuje své návštěvníky. Svá tajemství nevydává ovšem lehce. Svoji krásu ukazuje jen tomu, kdo snese její tvrdé a přísné počasí. Pozorovali jsme velmi brzy sami na sobě, jak jsme během těch několik málo týdnů, co jsme žili na Šumavě ~~se~~ otužili a stali se odolnými proti jejímu bouření. Právě zde, v těchto nepříznivých poměrech, jsme poznávali a ověřovali si význam a nutnost fy-

sické zdatnosti. Mnohokrát jsme si v pozdější době a na jiných místech na tento kout vzpomněli a byli rádi, že nás tak přísně vychoval.

Ve výcviku a v práci nám rychle ubíhal čas. Přiblížily se vánoce, na něž jsme se všichni opravdu těšili; měla to být naše první cesta domů. Dopadlo to však jinak. Místo cesty na vánoce - cesta hlubokým sněhem na kopečky s pořádným nákladem na zádech. Stavěli jsme domy pro první sled. Těžko si dovedete představit jaká to byla práce. Ležel už sníh, a nebylo ho zrovna málo; civilní povozy už nemohly a nechtěly jezdit až na místo, kde se mělo stavět. A tak jsme na zádech, na hlavách a jak se dalo, nosili v půlmětrovém sněhu do kopců 3 až 7 km daleko cihly, dřevěné stěny a pod. Později jsme si vypůjčili sáně, pásové traktory a dopravu urychlili. Štědrý den většina příslušníků naší jednotky prožívala v lesích na staveništích. Bydlelo se v nehotových domcích, u nichž scházela okna, dveře, strop i některé stěny. Nebyly to zrovna příjemné poměry. Soudružnost kolektivu a vůle splnit úkol nám však byly výtečnými pomocníky. Stavbu jsme dokončili ještě o den dříve než bylo stanoveno.

Opravdu těžký byl začátek nové sestavy PS. Bylo třeba budovat všechny základní věci, nutné pro trochu snesitelný život jednotek a při tom ani na chvíli nepolevit v plnění hlavního úkolu - zlepšit a zajistit bezpečnost hranic. Mnohdy se nám zdálo, že to ani není možné všechno udělat a při tom normálně konat výcvik a službu.

A přece jsme to vydrželi a plnili všechny svoje povinnosti. Nebyli jsme ovšem vždy se vším spokojeni. Začínali jsme s novou věcí, bylo málo zkušeností a proto i hodně chyb. Ještě na začátku jsme se setkávali s pozůstatky práce zrádce Pavla a často jsme je jen usilovně a velmi pomalu odstraňovali. Ale přece jenom jsme udělali to nejnnutnější, dali jsme základ. Soudruzi, kteří přišli a ještě přijdou po nás, budou tento náš odkaz dál rozvíjet a zlepšovat a tím upevňovat PS.

Je dobře vědět soudruzi, za jakých podmínek se začínalo, s jakými těžkostmi bylo nutno zápasit, a při tom zajistit bezpečnost hranic.

Važte si soudruzi toho, co vám naše směna předala - je v tom hodně práce a lásky pro PS a pro naši zemi.

Kronika útvaru PS Roklan (3. díl)

